

Klānu Vēstis

OŠUPES PAGASTA PĀRVALDES IZDEVUMS

2012. gada oktobris Nr. 5 (177)

Kultūras afiša

2. novembrī plkst. 19.00
Degumnieku tautas namā
**Gaigalavas amatierteātra „Optimisti”
izrāde**
Džons Patriks

Augstākais bauslis

leeja: pieaugušajiem Ls 1,-
skolēniem Ls 0,50

Plkst. 22.00

balle

Pirmo reizi mūsu pusē spēlēs
MĀRIS LEIDUMS
leeja Ls 2,-

Šoreiz bufetes nebūs

16. novembrī plkst. 19.00
Degumnieku tautas namā

LR proklamēšanas 94. gadadienai veltīts pasākums

- Degumnieku tautas nama pašdarbnieku koncerts
- Ošupes pagasta pārvaldes sarūpēts cienasts
- Muzicēs grupa „Marchello”

Slēgtais vakars –
leeja ar ielūgumiem!

Avižu veidotāji tiekas Ošupes pagastā

Jau otro gadu pasākums pašvaldību avižu veidotājiem „Spicā spalva” tiek rīkots citā formātā. Sakarā ar to, ka mazās avīzes vairs netiek izdotas katrā pašvaldībā vai arī tiek izdotas retāk kā mēnesī reizi, konkurss netiek rīkots. Bet avižu veidotāju tikšanās, gadā reizi tomēr notiek.

Pagājušajā gadā šāda veida pasākumu rīkoja Lubānas novada pašvaldības izdevuma „Lubānas Ziņas” veidotāji, kur vienbalsīgi tika lemts, ka šogad „avižniekiem” jātiekas Ošupes pagastā.

14. septembrī izdevums „Klānu Vēstis” sadarbībā ar Ošupes pagasta pārvaldi un Degumnieku tautas namu uzņēma avižu veidotājus, sadarbības partnerus un viesus Degumniekos.

„Spicās spalvas” tusiņā tikās informatīvo izdevumu veidotāji no Ļaudonas, Lazdonas, Sarkaņiem, Vestienas, Mētrienas, Bērzaunes, Lubānas un Cesvaines, kā arī sadarbības partneri – SIA „Erante”, SIA „Madonas poligrāfists”, Madonas reģiona laikraksts „Stars” un Madonas novada pašvaldības informatīvais izdevums „Madonas Novada Vēstnesis”.

Šogad pasākuma rīkotāji viesiem piedāvāja ekskursiju pa Ošupes pagastu. Gida lomā iejutās pārvaldes vadītājs

Aigars Šķēls. Maršrutā tika iekļauta Aktīvās Atpūtas centra, Degumnieku skolas sporta zāles, pulkveža Oskara Kalpaka dzimtas mājas „Liepšalas”, z/s „Egļītes”, Kalnagala slūžu, putnu vērošanas tornis Asnos un z/s „Niedres” apskate.

Pēcpusdienā, kad ceļotāji jau bija mazliet paguruši, tūrisma informācijas centrā pie Lubāna ezera neoficiālā gaišotnē risinājās apsveikuma runas un pateicības vārdi kolēģiem un sadarbības partneriem.

Pirms mājupceļa virējas no amatiereteātra „Cits modelis” visus klātesošos cienāja ar gardu jo gardu zivju zupu.

PALDIES par palīdzību un atsaucību pasākuma organizēšanā: Ošupes pagasta pārvaldei un vadītājam Aigaram Šķēlam, kultūras darba organizatorei Ilzei Melngaiļei, bibliotekārei Inārai Kokarei, tūrisma un informācijas centra vadītājam Inai Gutānei un darbiniecei Annai Pličai, amatierteātra „Cits modelis” radošajam kolektīvam – Mārcim Iesaliņam, Ivetai Šķēlei, Līgai Songailo, Daigai Brutānei un Dacei Kalniņai, kā arī šoferiņiem Vilim Čoderam un SIA „Lubauto” vadītājam Jurim Jakovļevam.

Ilze Purpļeviča

Ziņas no feldšerpunkta

Ģimenes ārsts R. Rudzāts Degumnieku feldšerpunktā apmeklētājus pieņems š.g. 14. un 28. novembrī no plkst 12.30 līdz 15.00. **Svarīgi iepriekš pieteikties** pa tālruni 22023737 vai zvanot uz Barkavu pa tālruni – 64894203, lai saskaņotu pacienta pieņemšanas laiku un dakters paņemtu slimnieka kartiņu līdzī no prakses vietas. Pie ģimenes ārsta par vizīti jāmaksā Ls 1.00.

Sarmīte Saulīte

Lubānā, Baložu ielā 2
atvērta

VET APTIEKA

Vetaptiekas darba laiks:
Pirmdien, otrdien, trešdien,
ceturtdien, piektdien 9.00 – 16.00
Sestdien 9.00 – 12.00
Svētdien – brīvs

Vadītāja Ilga Saulīte sniedz konsultācijas, kā arī vakcinē dzīvniekus.

darba laikā – 64894155;
mob. t. 29179557

Paldies par viesmīlību

Septembrī mums, pagastu un novadu avīžu veidotājiem, bija lieliska iespēja iepazīties ar Ošupes pagastu.

Jau ierodoties Degumniekos, mūs laipni sagaidīja Ošupes pagasta pārvaldes vadītājs Aigars Šķēls, tautas nama vadītāja Ilze Melngaila un avīzes „Klānu Vēstis” redaktore Ilze Purpļeviča. Prieks, ka visu dienu kopā ar mums bija pagasta pārvaldes vadītājs. Viņš izsmeloši un ar lepnumu stāstīja par savu pagastu. Radās patīkams iespaids – vadītājs zina un ir lietas kursā par visu, kas notiek viņa vadītājā teritorijā.

Vairākās vietās ar jautrām izdarībām mūs pārsteidza tautas nama dramatiskā kolektīva dalībnieki. Paldies par skaistajiem mirkļiem. Paldies saimniecēm par gardo zivju zupu. Tā lieliski noderēja pirms došanās mājup.

Paldies Ošupes pagasta ļaudīm par šo jauko, radošo dienu. Lai Jums veicas!

„Mētrienas Dzīves” veidotāji

Degumniekos izmanto saules enerģiju

Mācību gada sākumā realizēts projekts „Saules enerģija siltajam ūdenim”. Degumnieku pamatskolas ēkai uzstādīts saules kolektors.

Saules kolektors ir tehniska iekārta, kura absorbē saules starojumu, pārvēršot to siltumā, kas tiek novadīts solārajā boilerī vai caur siltummaiņiem peldbaseinā, zemgrīdas apkurē vai siltuma akumulatorā.

Saules kolektors ir drošs videi un veselībai nekaitīgs, turklāt tam ir arī antikorozijas īpašības. Saules starojumam caur solāro stiklu nonākot uz absorbējo-

šās virsmas, tiek radīts siltums. No saules iegūto siltumu var izmantot ūdens sildīšanai boilerī, peldbaseinā, kā arī apkurei vai tās atbalstam.

Saules kolektori ir drošs veids, kā būt neatkarīgam no energoresursu cenu svārstībām. Tas nodrošina finansu ieguldījumu maksimālu atdevi un samazina oglekļa dioksīda izmešus, saudzējot apkārtējo vidi.

Projektu finansiāli atbalstījis Klimata pārmaiņu finanšu instruments. Būvdarbus veica SIA „Madonas namsaimnieks”.

Ilze Purpļeviča

„Orhidejām” – 5

19. oktobrī Degumnieku tautas nama deju grupa „Orhidejas” atzīmēja savu piekto pastāvēšanas gadadienu.

Ciemos tika aicināti sadraudzības kolektīvi no Lubānas, Bērzgales, Mētrienas, Mārcienas un Bērzaunes.

Pasākuma pirmajā daļā kolektīvi vienojās kopīgā dejas priekā, izdejodami savas mīļākās dejas. Koncertu kuplināja vokālais ansamblis „Harmonija” un vadītāja Ineta Strode.

Savukārt otrā daļa turpinājās pie gal-

diņiem, baudot gardo svētku torti un lustējoties līdz rītam.

Paldies mūsu draugiem par labiem vārdiem un apsveikumiem! Paldies pagasta pašdarbības kolektīviem par sumiņājumu svētkos! Paldies kultūras darba organizatorei Ilzei un pārvaldes vadītājam Aigaram par atbalstu!

Deju grupas „Orhidejas” vārdā

Ilze Purpļeviča

Aivara Zaubes foto

Aktuāli lauksaimniekiem

Lai varētu savlaicīgi apmainīties ar jaunāko informāciju, lūgums interesentus uz e-pasta adresi: nagle22@inbox.lv, nosūtīt e-pasta adresi un informāciju, kurā norādīt formas, kas varētu interesēt (lauksaimniecība, lopkopība, zivsaimniecība, tūrisms u.t.t.).

Marta Nagle

Zemes ierīkotāja un lauksaimniecības konsultante

No šā gada 1. oktobra Ošupes pagastā sāka strādāt Latvijas lauku konsultācijas centra lauku attīstības konsultants Aleksandrs Šrubs. Konsultanta pieņemšanas laiks ir pirmdienās no pulksten 9.00 līdz 16.00 Ošupes pagasta pārvaldes telpās. Pie konsultanta var vērsties jautājumos, kas saistīti ar lauksaimniecību, atskaišu sniegšanu, ES finansējuma apgušanu, LAD elektroniskās pieteikšanās sistēmas apgušanu un VID elektroniskās deklarēšanas sistēma. Jebkurā gadījumā, ja ir problēma – risināsim, ja ir ideja – mēģināsim attīstīt. **Tel. 28374223**
e-pasts: aleksandrssrubs@llkc.lv

Ja mainīts lauksaimniecības zemes lietošanas veids, īpašniekiem dati savlaikus jāaktualizē

Zemkopības ministrija (ZM) izstrādājusi grozījumus Ministru kabineta 2010. gada 13. jūlija noteikumos Nr. 635 „Kārtība, kādā apseko un nosaka neapstrādātās lauksaimniecībā izmantojamās zemes platību un sniedz informāciju par to”.

Pirms neapstrādātās zemes platību apsekošanas sākuma Lauku atbalsta dienestam (LAD) ir jābūt nodrošinātiem ar aktuālākajiem datiem, kas ir Valsts zemes dienesta (VZD) rīcībā. Noteikumi paredz, ka informāciju no VZD Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmas un Valsts adrešu reģistra informācijas sistēmas LAD saņems tiešsaistes režīmā.

Noteikumi precīzāk reglamentē, ka LAD apsekos tās lauksaimniecībā izmantojamās zemes vienības, kurām ir noteikts kāds no lauksaimniecībā izmantojamās zemes lietošanas veidiem

un kuru platības zemes vienībā ir lielāka par 1 hektāru. Līdz ar to tiem zemes īpašniekiem, kas būs mainījuši zemes lietošanas veidu, bet nebūs aktualizējuši kadastra datus, nebūs pamata iesniegt pretenzijas par to, ka, piemēram, apbūvei paredzētai zemei tiek piemērots neapstrādātai lauksaimniecībā izmantojamai zemei paredzētais nodoklis.

Noteikumi arī paredz, ka LAD apsekošanas rezultātā iegūto informāciju apstrādās un nosūtīs vietējām pašvaldībām līdz kārtējā gada 20. novembrim.

Noteikumi stāsies spēkā pēc to publicēšanas oficiālajā laikrakstā „Latvijas Vēstnesis”.

Papildu informācija MK mājaslapā.

Informāciju sagatavoja

Rūta Rudzīte

sabiedrisko attiecību speciāliste

tālrunis: 67027498

ruta.rudzite@zm.gov.lv

Jūlijs Augusts Trops

Vēsteva mājās

Ziemas dienā divainā
Atkal tevi apmeklēju.
Sniega ziedos, saulē sarmainā
Redzēju uz sliekšņa sēžam vēju.

Labdien vai sveiki
Nerunāja leduspuķēs snaudošs logs.
Tā kā zirnekļtīkla valģi sīki
Starp mums duga savāds žogs.

Nesauca, ne arī projām laida.
Prāts un sirds man sveši kļuva,
Mētājās kā vētrā skaida
Gars,
Nepieņemts dzimtas krastā tuvā.

Ļauni rūca miglas vientulīgais suns,
Slēdzene ar salu rokās dzēla.
Krāsns kā ālava bez guns
Pamirušu skatu pretim cēla.

Kas iztiesās, kādēļ rima rēta,
Kura nelaime, varbūt vaina
Ja mūža cena bijusi tik lēta?

Šaubu vaidos pēkšņi saklausīju
dainu,
Sirdī sajūst sāku –
Mans tēva nams,
Nu mājās nāku!

Kā šogad svinēsīm valsts svētkus?

16. novembrī kā katru gadu Degumnieku tautas namā tiks atzīmēta Latvijas 94. gadadiena. Lai tuvāk uzzinātu, kā notiek gatavošanās šim pasākumam, uz sarunu aicināju pārvaldes vadītāju Aigaru Šķēlu.

„Klānu Vēstis” augusta numurā iedzīvotāji tika aicināti iesniegt pieteikumus par kandidatūrām, kuras izvirzīt apbalvojumiem par nozīmīgiem darbiem. Kāda bija aktivitāte?

Diemžēl iesniegti tikai divi pieteikumi. Vispirms tos akceptēs pagasta pārvaldē un tad tie tiks nosūtīti apstiprināšanai uz novada domi.

Kā tiks iepriecināti pagasta ļaudis svētkos?

Nolēmām, ka daudz labāk ir palikt pie saviem pašdarbniekiem un viņu snieguma. Vakara tēma būs saistīta ar pilsētu un laukiem. Programma būs interesanta un katrai sirdij tuva. Pēdējo gadu laikā ir pierādījies fakts, ka „savējo” sniegums ir mīļāks un sirsnīgāks.

Paredzēts, ka vakars noritēs pie galdiņiem un pagasta pārvaldes sarūpēta neliela cienasta. Svinīgajā daļā godināsim lielākos nodokļu maksātājus.

Kas Tev sakāms par svētku kultūralo pusi?

Pasākuma organizatoriem un pagasta pārvaldei radies secinājums, ka ir daļa iedzīvotāju, kam sveša kultūrala atpūta.

Valsts svētki – tas ir svinīgs notikums un to vajadzētu atzīmēt solidā gaisotnē un atbilstošā apģērbā.

Nenoliedzami, ka ir bijuši gadījumi, ka uz pasākumu atnāk jaunieši sporta tērpos, kapucēm galvās, virsjakās. Tāpēc šogad nolemts, ka pasākumam būs vairāki jauninājumi.

Un kādi tie būs?

Pirmkārt, šogad iedzīvotāji saņems ielūgumu pasākuma apmeklējumam. Otrkārt, nepilngadīgi bērni bez vecākiem netiks ielaisti, tas attiecas uz visu vakara gaitu. Protams, bērni ir mūsu nākotne, viņi jāradina svinēt svētkus un jāmāca uzvesties svinīgos pasākumos, bet šajā gadījumā – tikai kopā ar vecākiem. Nepatīkami, ja bariņš jauniešu pievērs apkārtējo uzmanību ar skaļu runāšanu un nepiedienīgu uzvedību. Jāpiebilst, ka šogad tiks nodrošināta arī apsardze. **Vecāki, ja uz pasākumu jums līdzī ir atnācis mazs bērns, tad jūs esat atbildīgi,** lai bērns koncerta laikā neskradītu pa zāli, skaļi nerunātu un netraucētu pārējiem baudīt atpūtu.

Ko Tu novēli pagasta ļaudīm?

Visiem novēlu saglabāt optimismu. Strādāt savās saimniecībās – kā lielās, tā mazās. Nebaidīties uzsākt ko jaunu. Būt sīkstiem un izturīgiem!

Paldies Aigaram par interviju!

Uz tikšanos 16. novembrī!

Ināra Baltā

Redaktores uzruna

Vasara sen ir aiz kalniem. Tās vietā iestājies rudens, atnesdams atkal kārtējo mācību gadu. Dažiem dzīvē ir kaut kas jauns, citiem – nē, bet katrā gadījumā ikdienu var pārvērst par kaut ko nebijušu. Šajā ziņā mūsu skolas audzēkņi ir bijuši ļoti aktīvi, piedaloties vairākās sporta sacensībās. Ir gūti panākumi, lai varētu cīnīties atkal tālāk – par jaunām uzvarām. Ar to mēs varam lepoties. Protams, arī skolotāji, kuri mums palīdz gūt panākumus, ir pelnījuši pateicību.

Nu tik atliek priecāties par dārzos novāktu ražu un gatavoties aukstajai ziemai. Dosimies rudens brīvdienās, neaizmirstot par sekmēm mācībās. Pirmais semestris – jau pusē.

Arnita Upeniece,
skolas avīzes „Kabata” redaktore

Degumnieku pamatskolas 1. un 9. klase jauno mācību gadu uzsākot.

Pie Mammās dabas

27. septembrī visi skolēni, no 1. līdz 9. klasei brauca uz „Ezerniekiem” pie Mammās dabas, lai piedalītos orientēšanās sacensībās „Dēka”. Debesis bija samākušās, bet lietus mūs pažēloja un nelīdīga. Garastāvoklis bija priecīgs, jo stundas nenotika, visi varējām izkustēties svaigā gaisā – pie ezera. Sākumā mēs apskatījām apkārtni. Liels pārsteigums bija ieraudzīt meža zvērus, kurus nometījuši ezermalas namiņā dzīvojošie mednieki. Tur bija mežacūka, staltbriedis, un vēlāk tika atvests arī alnis.

Drīz vien mūs kopā sasauca rezervāta darbinieks Gunārs Ikaunieks un izskaidroja orientēšanās noteikumus un atklāja dažus trases noslēpumus. Tika iedotas kartes, un mēs varējām skriet. Pie katra apstāšanās punkta bija jautājumi, uz kuriem jāatbild. Tikai pēc tam varēja doties tālāk. Trase bija pagrūta, varēja apmaldīties. Arī es apmaldījos. Daži pat noskrēja divus vai trīs apmaldīšanās kilometrus.

Aktīvās atpūtas un orientēšanās dienā „Ezerniekos” 5. – 9. klase.

Orientēšanās sacensībās 1. vietu ieguva Elīna Serečenko, Linda Kalniņa un Rainers Zondars.

Visprecīzākās atbildes uz jautājumiem bija 8. klases skolēnam Paulam

Bārbalam. Pēc lielās izskriešanās mūs gaidīja silts tēja pie ugunsкура un līdzpaņemtas pusdienas.

Man Ezerniekos ļoti patika.

Diāna Šķēla

Vērtē projekta „Spēlēsim savu senču bērnu rotaļas” logo

Mūsu skolas skolēni piedalījies starptautiskā projektā, kur darbosies jaunieši no astoņām dalībvalstīm – Turcijas, Grieķijas, Itālijas, Polijas, Igaunijas, Spānijas, Rumānijas, Latvijas. Galvenais uzdevums – izziņāt un spēlēt savu senču spēles.

Lai šis projekts varētu notikt, tika izsludināts konkurss logo zīmēšanai. Tajā varēja piedalīties skolēnu vecāki, skolotāji un, protams, paši skolēni. Pavisam tika iesniegti 39 darbi. Katram no tiem – savs kods. Autori vērtēšanas komisijai bija nezināmi. Logo vērtēšanā piedalījās Ošupes pagasta pārvaldes

Skolotājas Ināras Kiukucānes vadībā angļu valodā tika rakstīti apsveikumi un laba vēlējumi sadraudzības skolām Comenius projekta ietvaros.

vadītājs Aigars Šķēls, vecāku pārstāves Sarmīte Rauza un Vineta Bormane (viņa arī vērtēšanas komisijas priekšsēdētāja), skolas vadība un skolotāji, skolas līdzpārvaldes pārstāves Megija Rauza un Arnita Upeniece. Divu stundu ilgā vērtēšanas darbā tika izvēlēts viens logo. Katra no astoņām dalībvalstīm iesūtīs savējo. Ja paveiksies, tad mūsu logo parādīsies projekta kopējā mājas lapā. Tika atlasīti vēl daži logo, kurus ņems līdzi, braucot uz Itāliju. Tas notiks jau decembrī.

Mēs esam pirmā dalībvalsts, kura veikusi visus mājasdarbus – izveidota

mājaslapa, aizsūtīts logo, aizsūtīti apsveikumi visām dalībvalstīm. Nu tikai jāgaida, kad no 11. līdz 15. decembrim mūsu puīši – Uga Sproģis, Nils Iesaliņš, Mārtiņš Vanags dosies vizītē uz Itāliju.

Dace Koļešņikova, skolotāja

Skolotājs Māris Šķēls vērtēšanas komisijai sniedz ieskatu par iesūtītajiem logo.

Skolas ziņas sagatavoja Degumnieku pamatskolas skolēni un skolotājas **Dace Koļešņikova** un **Ineta Strode**

Miķeļdienas tirdziņā.

Rudens veļšu izstādē.

NOVADNIEKS

Latvijas meža krāsu meistars Rūdolfs Pinnis no Jaunlubānas

„Visus savus mežus esmu gleznojis no atspulgiem ūdenī un otrādi!” – tā gleznotājs Rūdolfs Pinnis atzinies savam mazdēlam Kasparam Rikardam. Viņš atceras, kā, apkrāvušies ar gleznošanas piederumiem, kopā devušies uz mežu gleznot. Zēnam patika vērot, kā darbojas vectēvs. Tikai viņš nesaprata, kāpēc vectēvs nelūkojas uz priekšu, bet sev zem kājām – ūdens peļķē?! Mazdēlu valdzināja tas, kā uz kartona gabala jaucas krāsas – ar lieliem vēzieniem, tikai lielos laukumos. Beigās tika uzkrautas melnas vai liesmojošas līnijas. Kaspars nesaprata arī to, kāpēc līniju resgaļi ietiecas tieši debesīs! Tad vectēvs smaidīdams atklāja mazdēlam noslēpumu: „Tagad skaties uz manu lielo noslēpumu, kas tev kādreiz būs jāpastāsta citiem!” – un uz molberta bildi apgriezta ar „kājām gaisā”. Jā, tagad viss nostājās savā vietā. Tā mākslinieks mēdza rīkoties ne vienu reizi vien.

Pirms 110 gadiem (1902. gada 11. oktobrī) Jaunlubānas Robežmuižā savu bagāto, interesanto, ar mākslu piepildīto mūžu sāka Rūdolfs Pinnis. Cilvēks, kura dzīve bijusi piedzīvojumiem pilna, gandrīz vai detektīvromāna cienīga. Garais mūža ceļa līkloceis mākslinieku aizvedis gan uz Turciju, Ēģipti, Itāliju,

Austriju, Vāciju. Bet Parīze viņa dzīvē un sirdī uz mūžu palikusi neaizmirstama. Parīzē mākslinieks nodzīvoja 10 gadus. Tur viņš iepazīs ar daudziem slaveniem cilvēkiem no mākslinieku aprindām. Bet īpaša draudzība mūža garumā viņu saistījusi ar rakstnieku Zoržu Simenonu. Šeit viņš iepazīs ar sava mūža mīlestību un līdzgaitnieci, arī mākslinieci, Elvīru. Pats Rūdolfs Pinnis saka: „Mana dzīve ir dzīve mākslā bez atlikuma. Māksla bija lieciniece manām laulībām ar Elvīru”.

Dzīve Rūdolfam Pinnim dāvājusi daudz. Un ne tikai gaišus un prieka pilnus mirkļus. Bijis arī daudz pārdzīvojumu, tumšu dienu. Visi Parīzes

laikā gleznotie darbi pazuduši bez vēsts, lēģerī pavadītais laiks, izslēgšana no Mākslinieku savienības. Tikai pagājušā gadsimta astoņdesmitie gadi atnesa ilgi gaidīto sapratni un atzinību.

Viņš visu mūžu bijis jauns un jauneklīgs. Viņš jauns bija savos darbos, sarunās par mākslu. Sarunās par un ar saviem draugiem. Viņš jauns bijis savās atmiņās, kas sakrājušās 90 gadu garumā. Mākslinieka sirds beidza pukstēt tikai dažas dienas pēc 90. dzimšanas dienas – 1992. gada 21. oktobrī. Daudz interesanta par mākslinieku var uzzināt izlasot autora paša sastādīto un izdoto mākslas grāmatu ar atmiņu zibšņiem un mākslas darbu reprodukcijām „Rūdolfs Pinnis. Glezniecība”, kas izdota 1990. gadā. Bet 1993. gadā mākslinieka meita Skilla Pinnis-Rikarde izdod atmiņu grāmatu par tēvu gleznotāju Rūdolfu Pinni.

„Mans mērķis ir radīt neatrodamo un paslēpto. Radīt krāsu kauju visdažādākajās variācijās. Radīt arī krāsu harmonijas maigumu. Bez maiguma nav dzīves – ne cilvēkam, ne zvēram mežā. Un par krāsu mirdzumu nekas man nav mīļāks!” – reiz teica 20. gadsimta latviešu mākslas leģenda Rūdolfs Pinnis.

Materiālu sagatavoja **Ināra Kokare**

Ja būtu iespēja, labprāt ceļotu

Galatavojot šo rubriku, nevēriģi pār-laidu acis kalendāram vairākas reizes, cerībā ieraudzīt kādu oktobra mēneša vārda dienas gaviļnieku, kas dzīvo mūsu pagastā. Brīdī, kad grasījos kalendāru likt malā, mans skatiens aptājās pie Lāsmas. Zīnu sievieti, kam dots tāds vārds. Viņa dzīvo nomalē – Darmaļos. Interesanta, klusa, izpalīdzīga. Daudz piedzīvojusi un pārdzīvojusi, bet par to skaļi nerunā. Sarunas gaitā uzzināju, ka **LĀSMAI LOGINAI** oktobrī ir dubultsvētki, arī dzimšanas diena.

Pastāsti par sevi!

Esmu dzimusi Madonā, bet uzaugu un bērnību pavadīju Ošupes pagasta „Darmaļu” mājās. Ģimenē esam četri bērni, no kuriem esmu jaunākā. Manas skolas gaitas sākās Ošupes astoņgadīgajā skolā.

Atmiņā palicis laiks, kā katru gadu bija jāgatavojas ierindas skatei. Šajās skatēs bija vajadzīgs arī taurētājs. Reiz pamēģināju un man tīri labi sanāca. Skolotājai ienāca prātā, ka es varētu būt savas klases taurētājs ierindas skatē. Tad gan es sadusmojos un biju gatava pat nenākt tajā dienā uz skolu, jo kautrējos, ka meitene būs taurētāja, jo citās klasēs to darīja zēni. Beigu beigās mani tomēr atbrīvoja no šī pienākuma.

Pēc pamatskolas beigšanas mācības turpināju Jaungulbenes Lauksaimniecības skolā. To absolvēju, ieguvu profesiju – augļkopības un dārzkopības meistras. Savā profesijā diemžēl pastrādāt nesanāca, jo darba vietas bij patālu no manas dzīves vietas.

Esmu divu bērnu mīloša mamma. Meita Samanta jau pilngadīga un dēls Sandis mācās tepat Degumnieku skolā 8. klasē.

Mājās bez bērniem mani sagaida arī mājdzīvnieki: suns, kaķis un dziedošais papagaiļu pāris, kas pie manis dzīvo jau apmēram kādus desmit gadus. Pareizāk sakot, no toreiz iegādātā papagaiļu pāriša palikusi tikai meitenīte Vanilla. Puisītis vārdā Čips, viņai jau ir ceturtais vīrietis, jo visas nelaimes šiem jaukajiem putniņiem vienmēr ir atgadījušās tikai ar stiprā dzimuma pārstāvjiem.

Kā rit Tava ikdiena?

Mana ikdiena rit pašreizējā darbā – VSAC „Rupsala”, kur strādāju par aprūpētāju. Man ir maiņu darbs, tāpēc ir arī brīvdienas, no kurām lielāko daļu pavadu mājās.

Esi dabas bērns vai pilsētiece?

Esmu tikai un vienīgi dabas bērns, jo visu savu bērnību esmu nodzīvojusi laukos un dzīvoju arī šobrīd. Esmu mainījusi dzīvesvietas, taču tā nu ir sanācis, ka dzīves ceļi mani ir atveduši atpakaļ uz

Lāsma un Džekiņš.

Kopā ar meitu Samantu.

Dēls Sandis.

„Darmaļu” mājām, kur patstāvīgi dzīvoju no 1996. gada.

Hobiji?

Esmu istabas augu cienītāja, tādēļ katrai savai puķītei pieeju ar lielu mīlestību.

Mani istabas augi pārsvarā ir balzamīnes un pelargonijas, jo man patīk to krāsu dažādība, tāpēc tās ir vairākas. Tāpat ir vairāki Ziemassvētku kaktusi, kas ar savu daiļumu mani priecē Ziemassvētku laikā. Vislielāko uzmanību no manis prasa tieši balzamīnes, katru dienu tām nolasu vecos ziedīņus un lapiņas, arī ar laistīšanu tās ir visprasīgākās. Ļoti patīk istabas augi, nespēju savu dzīvi un savu mājokli iedomāties bez tiem.

Esmu domājusi arī par orhideju ieviešanu savā istabas augu kolekcijā, es tās vienkārši dievinu.

Vai piekriti apgalvojumam: Nekad nesaki – nekad!

Lielākoties, piekritu, bet ne vienmēr!

Ja Tev būtu iespēja sākt dzīvi dzīvot no sākuma ...

...tad, labprāt, realizētu kādu savu jaunības nepiepildītu sapni. Piemēram, noteikti būtu mācījies tālāk, lai iegūtu augstāku izglītību. Sapņu jau ir bijis daudz, piemēram, savās jaunības dienās vienmēr biju domājusi, ka dzīvošu pilsētā, bet tā nu ir sanācis, ka joprojām dzīvoju laukos

Vai Latvijas laukos ir nākotne?

Uzskatu, ka arī laukos ir nākotne, ja vien var atrast sev nopietnu nodarbošanos. Protams, ir vajadzīgs arī atbalsts no valsts puses, jo viens pats lauku cilvēks nevar finansiāli uzturēt nākotni laukos.

Trīs lietas, ko ņemtu līdzi uz neapdzīvotu salu.

Labu grāmatu, garšīgu konjaku un jautru draugu.

Oktobrī Tev svinama vārda diena. Vai zini, kā tiki pie sava vārda un kā ar to sadzīvo?

Tajā laikā, kad piedzimu, bija slaveņa latviešu ātrslidotāja Lāsma Kauniste. Tā arī es tiku pie sava vārda. Ar savu vārdu esmu apmierināta, jo priecē tas, ka manā apkaimē nav daudz cilvēku ar tādu pašu vārdu.

Ko Tu nekad dzīvē neesi darījusi, bet ļoti, ļoti gribētu izdarīt?

Nekad vēl savā dzīvē neesmu darījusi ekstrēmas lietas, taču nezīnu vai tagad ko tādu vairs spētu, piemēram, izlēkt ar izpletņi. Gribētu paceļot pa pasauli, apskatīt citas zemes un iepazīt to kultūru, cilvēkus un skaisto dabu.

Paldies par interviju! Lai izdodas!

Ilze Purpļeviča

Viņa izvēlējas palikt tēva mājās

Ir rudens, kāds stārķu pāris gatavojas tālajam ceļam uz dienvidiem. Vēl nedaudz jāpielabo ligzda, lai skarbie ziemeļi vēji un sniega vērpētes agrajā ziemā neizposta viņu ģimenes mājokli. Savu ligzdu šis svētēļu pāris uzbūvēja pirms vairākiem gadiem kādas mājas pagalmā, staba galā. Šīs mājas sauc „Sprūdi” un saimnieko tur jauna sieviete ar īsti latvisku vārdu – Maija. Saimniece ir pagastā visiem pazīstamā Priednieku Eduarda jaunākā meita.

Domāju, ka nepārstāstīšu šīs dzimtas vēsturi, ko es nemaz tik labi nezinu. Man vienkārši gribējās pastāstīt par Maiju un šīm mājām, jo diezgan bieži tur ciemojos.

No malas skatoties, Maija liekas diezgan klusa, reizēm pat nepamanāma. Taču iepazīstot tuvāk, arvien biežāk pieķeru sevi pie domas: tā ir sieviete ar stingru raksturu un kārtīgu „krampi”.

Kad „Sprūdu” mājas atstāja Eide (Maijas tēvs), dodoties tur, uz Visagala kapu pusi, Maija palika izvēles priekšā. Ko darīt? Palikt saimniekot, vai varbūt iet to vieglāko un šodien diezgan populāro ceļu – pamest tēva mājas, jo jau pirms tēva saslimšanas tika strādāts skolā par skolotāju un arī studēts. Ilgi nedomājot, viņa izvēlējas „Sprūdus”. Un te nu jāteic, pazīstot Maiju un viņas māsu, ir skaidrs, ka tēvs meitās ielicis tādu pienākuma sajūtu pret dzimtas mājām, ka var tikai apbrīnot.

Šeit vieta būtu Zentas Mauriņas atziņai: „Jo grūtāks darbs, ar jo lielāku prieku jāķeras pie tā. Prieks par paveikto kļiedē nogurumu.” Liekas, ka Maija dzīvo pēc šīs formulas. Nav problēmu rakt grāvjus, skaldīt malku, slaukt govīs, pat ar traktoru un veco kravas auto viņa ir uz „tu”.

Protams, ne jau viena tiek galā ar nebeidzamajiem darbiem. Brīvdienās bieži vien iet skaļi. Sabrauc palīgi gan no Rēzeknes, gan Bērzgales, gan Rīgas, gan tepat no Ošupes. Lielī, mazi – visi pie darba. Bariņā jautrāk un darbs ātrāk paveicams. Un te atkal jāsapina, ka Eide ar

Rundāles pilī šovasar augustā.

saviem bērniem var lepoties: viens par visiem, visi par vienu! Prieks vai bēdas, vienmēr būs kāds blakus uz ko var pajauties.

Nav jau tā, ka Maija to vien dara, kā strādā. Nu jau ceturtais gads kā deju mūsu pagasta deju kolektīvā „Orhidejas”. Kad kāds pasākums, raiti tiek apdarīts vakara solis, uz pakaramā kārtu kārtām sarindoti skatuves tērpi, tad vēl pie spoguļa „uzprišināties” un savā tumši zilajā „Volvo” iekšā un uz tautas namu prom.

Maijai piemīt laba humora dzirkstēlīte, daudz neprātojot, parādās kāda laba ideja dejas vizuālajam noformējumam. Svētku reizēs viņa prot pārsteigt ar mīļām pašdarinātām dāvanām. Un kur nu vēl slavenie marinētie gurķīši, bez kuriem neiztikt nevienā deju kolektīva pasēdēšanā.

Lūdzu mani nepārstāt, tā nav slavas dziesma vienam cilvēkam. Tās ir manas izjūtas uzliktas uz papīra. Mums pagastā noteikti ir daudz tādu cilvēku par kuriem būtu ko pastāstīt. Aicinu jūs par to padomāt, jo nekas tā nepiepilda cilvēku, kā labs vārds.

Ilze Melne

Maija, Bulciņa un Bērziņš.

ATMIŅAS

Biju gandrīz karavīrs

(nobeigums)

Sadarbībā ar laikraksta „Lubānas Ziņas” redaktori Līgutu Pēteroni un lubānieci Elmaru Sauk, turpinām publicēt Degumnieku zēna Andreja Vilka atmiņu stāstījumu par leģionāra gaitām.

Jāņu diena bija ievērojama ar to, ka nesaņēmām uzturu. Toties saņēmām ziņu, ka nākošā dienā baltvāciešus vedīs prom. Viens no dāņiem zināja stāstīt, ka mūs izdošot Padomijai.

Kad to pastāstīju saviem teltsbiedriem un kaimiņiem, daudzi negribēja ticēt. Kāpēc tad aptaujas lapās esot prasīts, karp katrs gribam doties pēc gūsta?

Tā tomēr izrādījās taisnība. Divdesmit piektā jūnijā mūs tiešām aizveda uz kādām plašām kazarmām Minchenes nomalē, kur, starp citu, bija Padomijas repatriācijas nometne. Tur mūs latviski uzrunāja kāds Padomijas pārstāvis,

apgalvodams, ka civilie bēgļi jau visi aizbraukuši mājās un, ka bijušajiem karavīriem neesot ko baidīties: „Nekādas izrēķināšanās nebūs”. Man gan liela ticība tam nebija, bet ko mēs tur varējām darīt, ja amerikāņi mūs izdod krieviem.

Mūs pierēģistrēja, pateica, ka jau otrā rītā vedīs uz staciju, un ierādīja istabas. Ar kādu Latgales puisīti no policijas vienībām gājām uz žīdu nometni, raudzīt

turpinājums 8 lpp.

turpinājums no 7 lpp.

nopirkt kaut ko ēdamu. Bijām parsteigti, ka žīdi bija vairāk ieinteresēti vācu Reichsmarkās, nekā mūsu piedāvātajos sudraba latos. Daudz jau mums nebija ne vienu, ne otru. Kāds žīds mūs ieaicināja savā istabā, kur viņiem ar manu biedru bija garāka saruna poļu mēlē. Beidzot viņš mums iedeva dažus rupjmaizes gabalus, kas mētājās uz ne visai tīra galda un pieņēma mūsu piedāvātos sudraba latos.

Žīds manam biedram bija stāstījis, ka viņš nupat izkļuvis no Padomju okupētās Polijas. Tur esot bēdīgi apstākļi, un ja mums esot kāda iespēja izvairīties no braukšanas uz Padomiju, tad labāk lai nebraucot.

Kad tikko bijām atgriezušies mums ierādītājās telpās, pagalmā atskanēja skaļa balss: „Kur te ir latvieši? Nevienam nav jābrauc atpakaļ, ja nevēlas braukt, nāciet ārā!“. Mums tas nebija divreiz jāsaka. Palika daži latvieši un visi nedaudzie mūsu igauņi, vecāki vīri.

Pagalmā sapulcējāmies ap mūsu glābēju. Tas bija kāds mācītājs pusmūža gados. Viņš bija kopā ar pajaunu lietuvieti, kas mācēja arī latviski. Mācītājam rokās bija papīrs ar īsu tekstu, laikam angļu valodā, un zīmogu, kā likās, no sudraba divlatnieka reversa.

Izrādījās, ka no šīs pavirši apsargātās nometnes bija izmucis mūsu lietuviešu ārsts, kuram tepat Minchenē bija ģimene un kas bija informēts par apstākļiem Vācijā. Viņš bija paziņojis par mums Minchenes lietuvju komitejai un tie savukārt paziņojuši latviešu komitejai.

Sastājāmies marškolonnā pa trim, apmēram 100 latviešu un 30 lietuvju, un sākām soļot uz vārtiem. Mācītājs ar divlatnieka zīmogu priekšgalā. Amerikāņu sargs tomēr negribēja mūs ārā laist. Stāvējām un gaidījām, kamēr lieta tiks noskaidrota. Atnāca daži žīdu jaunekļi un mūs rūpīgi nopētīja. Starp lietuvjiem sazīmēja dažus, kas bijuši sargi koncentrācijas nometnē un ne visai labi izrikojušies. Amerikāņi pierakstīja viņu vārdus un tad mēs varējām iet.

Soļojām pa Minchenes ielām, kas bija spokaini tukšas, jo bija jau diezgan vēls un civilisti uz ielām nedrīkstēja atrasties. Tikai ielu krustojumos stāvēja amerikāņu posteņi. Mācītājs tiem parādīja savu papīru un mēs soļojām tālāk. Vakara krēslā nonācām pie Deutsche Museum Minchenes centrā. Te mums bija pagaidu apmešanās. Tikām pierēģistrēti un no kara gūstekņiem pārtaipām par „Displaced persons“. Bijām tikpat kā izbēguši no gūsta, bez jebkādiem oficiāliem atlaišanas papīriem.

Šinī vietā nebija ilga palikšana, 29. jūnijā mūs pārveda uz Grūnvaldi Min-

chenes dienvidu malā. Te mitinājāmies koka barakās, zaļā pļavā, blakus Isaras upei, kuru te šķērsoja saspridzināts tilts. Nabadzīgo uztura devu izsniedza katram uz rokas un par vārīšanu bija jā rūpējas pašiem. Kā kurināmais derēja upes krasta krūmos, vai tuvējā egļu mežā savāktie sausie zari. Pie šī stādītā meža bija kādas Minchenes tramvaja līnijas gala punkts. Minchenieši, kas svētdienās lielā skaitā atbrauca dienu pavadīt brīvā dabā, vakaros atgriezās pilsētā apkrāvušies ar meža salasīto zaru saiņiem. Grūnvalde bija jauka pilsētiņa ar glītām mājiņām un bagātīgiem apstādījumiem. Iepazīdamies ar apkārtni, uzgāju pasta kantori. Tas man lika atcerēties, ka algas ielīmes „zoldbuch“ bija iekasējamas, starp citu, arī pasta. Nekas liels jau tur nebija, taču nolēmu pamēģināt. Tas arī izdevās, bet laikam tikai pasta jaunkundzītes nezināšanas dēļ. Kā noskaidrojās nedaudz vēlāk, karavīru algas izmaksas tanī laikā nebija paredzētas.

Šinī nometnē bija gandrīz tikai latvieši. Daudzi no civilajiem bēgļiem likās samērā bagāti, kādam bija līdz divriteņi, vienai ģimenei pat divi zirgi. Dažreiz mūs apciemoja personas no latviešu sabiedrības augstākajiem plauktiem, piemēram, profesors Švābe. Tad sapulcējāmies pļavā blakus barakām un zālītē sasēdušies, tikām informēti par latviešu lietām un pārējo pasauli.

Mūsu nometnes iemītnieku skaits pamazām pieauga. Jūlija beigās manā istabā ievācās divi dzīvespriecīgi vecpuiši. Vienam no viņiem bija līdz kara laikā Vācijā izdotās latviešu avīzes. Tānīs daudz vietas aizņēma piederīgo meklēšanas sludinājumi. Tos, protams, sāku pētīt un atradu: vecāki meklē mani un Pēteri. Prieks par šo uzziņu gan tūlīt krietni noplaka, kad izlasīju adresi. Tā bija krievu okupētajā Sudetijā. Viņi varēja būt no turienes izceļojuši pirms krievu ienākšanas, bet varēja arī būt palikuši un pat jau aizvesti uz Padomiju. Neatlika nekā cits kā nogaidīt, pētīt visus latviešu bēgļu sarakstus un nodrošināt, lai mans vārds arī būtu tādos sarakstos.

Dzīve jaukā Grūnwaldē izbeidzās 8. augustā, kad mūs pārveda uz Lohengrin kazarmām, ja nemaldos, Minchenes dienvidaustrumu malā. No šejienes skaidrā laikā varēja redzēt Alpu sniegotās virsotnes. Te dzīvojam kārtīgās mūra ēkās, tikai daudzām istabām nebija durvju. Tās bija sadedzinājuši iepriekšējie iemītnieki, acimredzot kurinādami uguni turpat telpās, uz betona grīdas.

Šinī laikā mūsu nometnē sāka ierasties latviešu ģimenes, kas nupat bija izkļuvušas no krievu okupētās Čehijas. Tiem apjautājos par saviem vecākiem, bet negadījās neviens, kas par viņiem

kaut ko zinātu.

Pieteicos strādāt pie malkas sagādes nometnei, jo tad varēja saņemt uztura un cigarešu papilddevu. Mežā malku zāgēt bija jābrauc krietnu gabalu uz Alpu pusi. Mūsu transports bija kanādas armijas kravas spēkrati un franču armijas šoferi. Tie brauca kā mežoni, terorizēdami vācu civilistus. Motociklistiem un riteņbraucējiem viņi centās braukt garām ļoti tuvu, lai tad stūres ratu strauji pagriežot, ar kravas pārkari savu upuri ietriektu grāvī. Diemžēl tas viņiem pārlietu labi izdevās.

Reiz vāģis, kas brauca mums gabiņu priekšā, ietrieca grāvī motociklu ar divām personām. Vīrietis izleca uz ceļa un apturēja mūsu šoferi. Sieviete gulēja šķērsām grāvī, acimredzot ar lauztām kājām, asiņoja un vaidēja. Mūsu šoferis apsolījās nākošā pilsētiņā paziņot policijai. Nepaziņoja. Laikam jau tā bija šīs „kultūras tautas“ normāla uzvedība.

Septiņpadsmitajā septembrī malkas darbos braucām ar nokavēšanos, jo mūsu nometni apmeklēja „piecu zvaigžņu ģenerālis“ Eizenhauers. Viņš ieradās kopā ar dažiem virsniekiem, militārās policijas motociklistu pavaldībā, inspicēja telpas, cigareti smēķēdams, noskatījās latviešu sportošanas demonstrāciju un sava apmeklējuma noslēgumā, no iepriekš sagatavotas tribīnes, teica īsu runu. No šīs runas neatceros nekā, laikam tāpēc, ka manu uzmanību tūlīt piesaistīja ģenerālis ar četrām zvaigznēm, kas stāvēja Eizenhaueram iebakus aizmugurē. Sejā viņam bija it kā viegls, labestīgs smaids, un man likās, ka viņš noskatās uz mums it kā no viņpasaules.

Daudz vēlāk noskaidrojās, ka tas bija bijis leģendārais ģenerālis Pattons (Georg S. Patton). Savā dienasgrāmatā viņš bija ierakstījis: „17. septembrī, 1945. Mēs ar Eizenhaueru braucām uz Mincheni, kur inspicējām kādu baltiešu pārvietoto personu nometni. Baltieši ir tie labākie no pārvietotajām personām un nometne bija ārkārtīgi tīra jebkurā skatījumā... Es domāju, ka mēs abi bijām ļoti apmierināti ar stāvokli šeit.“

Atgriežoties no meža darbiem, mani sagaidīja ļoti jauks pārsteigums – vēstule no vecākiem. Viņi bija Ambergā, nepilnus 100 km uz ziemeļiem no Minchenes. Nepūlējos ar atbildes vēstules rakstīšanu. Nokārtoju, kas kārotais un sēdos vilcienā, lai pēc mazliet vairāk kā gada neziņas un nošķirtības atkal tiktos ar vecākiem. Bet ar brāli leģionāru vairs tikties nebija lemts.

Andrejs Vilks

Toronto, Kanādā,
2010. gada septembrī

Mani vārdi Latvijai

Lai paplašinātu jēdzienu *patriotisms* = *latviskums* izpratni, popularizētu dzeju, paaugstinātu skolēnu zināšanas un aktivitāti, veidotu iemaņas dzejas/esejas rakstīšanā, Salacgrīvas bibliotēkas un biedrības „Salacas baseina bibliotēku apvienības „Salacas bibliotēkas” jau 5. reizi organizēja Vidzemes 5. Patriotiskās dzejas/esejas konkursu „Zaļā Vidzeme”. Kā visus iepriekšējos gadus, arī šogad Degumnieku pamatskolas skolēni sūtīja savus darbiņus konkursam. Elīna Serečenko, Arnita Upeniece, Arvis Bonda un Jānis Deniss Gutāns – šogad tikai 4. Un diviem no viņiem rezultāts ļoti veiksmīgs. Pēc visnotaļ kompetentas žūrijas vērtējuma, Arvis Bonda ieguvis 2. vietu savā vecuma grupā, bet Arnita Upeniece tikusi līdz finālam! Apsveicam jaunuos talantus!

Paldies skolotājām Dacei Koļeņņikovai un Anitai Pauliņai par to, ka ieraudzīja radošuma dzirkstelīti šo bērnu darbos un pastrādāja ar viņiem.

Konkurss notiek reizi divos gados, un mēs, kā pirmajā reizē aizsākām šo tradīciju, tā turpinām desmit gadu garu-

mā. Skolēni beiguši skolu, izklīduši, kur kurais, bet skolotājas Ināra Logina, Dace Koļeņņikova, Gunta Kolna, Anita Pauliņa visus šos gadus aizvien atradušas un izvirzījušas bērnus, kuru darbiņi vienmēr ceļojuši uz Salacgrīvu un vēl tālāk – uz Rīgu.

Ieva Kevere 1. konkursā bija godalgoto skolēnu pulkā, Elvita un Linda Melngaiļes nākošās, bet 4. konkursa godalgu nopelnījis Guntis Skudra.

Noslēguma pasākums parasti tiek rīkots 11. novembrī Salacgrīvā. Tajā aicināti piedalīties visi konkursa dalībnieki. Diena vienmēr piepildīta ar interesantiem pasākumiem, ir iespējamas tikšanās un diskusijas ar pazīstamiem dzejniekiem un rakstniekiem, tiek sumināti konkursa uzvarētāji, uz pusdienām aicina lauku virtuves burvība, iespēja piedalīties lāpu gājienā.

Visu desmit gadu garumā piedalīties konkursā aicināja, darbus apkopoja un vērtēšanai nosūtīja pagasta bibliotēkas vadītāja Ināra Kokare.

Ināra Kokare

Arvis Bonda

Zaļais mežs

Ar vienu otas pieskārienu
Es radīju mežu pie mājas,
Kur bija itin viss,
Ko vien sirds var vēlēties.

Tur bija tas pats,
Kas ir katrā mežā,
Bet tomēr te bija
Vēl vairāk, nekā citviet!

Tieši tāpēc šo mežu
Sauc par Zaļo mežu,
Jo tas ir zaļš
Visu cauru gadu.

Šeit ik viens bērns
Var būt laimīgs,
Jo šajā Zaļajā mežā
Nav ne sāpju, ne skumju.

Ja vēlies būt laimīgs,
Tad meklē šo manu vietu
Un gūsti prieku
Šajā Zaļajā mežā!

LĪDZJŪTĪBAS

Vējš pieklauvē
ar tumsas spārnu,
Dziest gaismā –
klusums mūžu sedz.
/V. Kokle-Līviņa/

MIRUŠI:

Zelma Austra Lāska

(07.11.1925. – 16.09.2012.)

Jānis Bilinskis

(12.06.1935. – 02.10.2012.)

Anita Čodere

(26.07.1957. – 16.10.2012.)

Gaida Gabranova

(14.04.1932. – 18.10.2012.)

Kapu kalnā skaļus vārdus nedzird,
Tikai bērzi klusā mierā šalc.
Tev, kas mīlēja šo dzimto zemi –
Viņas klēpī mūžam miers lai salds!
Kad kļavas jau krāsojas ugunīgās
krāsās un dzērves mēro ceļu uz
siltajām zemēm, pa skuju taku ir
jāaiziet kādai mīļai sirdij ...

Izsakām līdzjūtību un skumju brīdī
domās esam kopā ar
**Ligitu Eiduku, viņas ģimeni un
piederīgajiem, vīratēvu** pavadot
aizsaulē ceļos.

Velta, Andris, Māris

Kā putni aiziet dusēt
Gar vakara debess malu,
Tā aiziet mūsu mīļie
Uz kluso mūžības salu.
/K. Skalbe/

Klusējot noliecām galvas un
izsakām patiesu līdzjūtību
Oskaram Eidukam,
vectēvu smiltājā pavadot.

Bijušie klasesbiedri un audzinātāja
Degumnieku pamatskolā

Nogrīma saule, nodzisa zvaigznes,
Norīma vēji un aplkusa sirds.
/F. Rokpelnis/

Skumju brīdī esam kopā ar
Mārtiņu Vanagu, vectētiņu baltā
smilšu kalnā pavadot.

Klasesbiedri un audzinātāja
Degumnieku pamatskolā

Lai sapnis balts viņa dvēselī aijā
Un klusais miers ar saviem
spāriem sedz...
/N. Kalna/

Patiesa līdzjūtība **Elvim Vanagam,**
vectēvu mūžības ceļā pavadot.

Bijušie klasesbiedri un audzinātāja
Vēsma Ošupes pamatskolā

Bija dzīve, darbs un mīlestība,
Bija prieks – zaļš, šalcošs bērzs.
Un bija arī ciešanas un sāpes
Lai pilnāks būtu mūža mērs.
Dārzs atzaļos atkal no jauna
Un smudras atvases dzīs,
Tik vienā mīļā dzīvā sirdī
Robs iecirstais ilgi nesadzīs ...

Skaidrais rudens vējš dzenā
krāsainās kļavu lapas pa mājas pa-
galmu. Nobriedušie āboli nenoturās
ābeles zaros – krīt. Un cilvēkam, lī-
dzīgi kā nobriedušam ābolam, pie-
nāk tā diena, kad jāpamet dzimtās
mājas, mīļie, viss, viss... Un tā
pa skuju taku jāaiziet Jānim.

Šajā grūtajā brīdī domās esam
kopā ar **Albīnu Bilinsku un dēliem,**
izsakām līdzjūtību pārējiem piederī-
gajiem par mīļā cilvēka aizvadīšanu
kapu kalniņā.

Janīna, Velta

Kā negrib sirds ticēt,
Ka cilvēks var tā –
No gaišas dienas aiziet mūžībā.

Klusa un patiesa līdzjūtība
Albīnai, vīru Jāni smilšu kalniņā
pavadot.

Dzintra Zariņa Lubānā

LĪDZJŪTĪBAS

*Daudz dieniņu mūžiņā,
Citas vieglas, citas smagas.
Smagākā tā dieniņa,
Kad pietrūka māmuliņas.*

Izsakām patiesu līdzjūtību tev,
Agnese, māmiņu mūžībā pavadot.

Bijušie Ošupes pamatskolas
klasesbiedri, vecāki, audzinātājas

*Sāp... Neizsakāmi sāp.
Klusums ir mājās ienācis,
Gaismu mums nodzēsis,
Skumjas atnesis. Sāp!*

Mūsu vispatiesākā līdzjūtība
GUNTIM ČODERAM, māmiņu
aizsaulē aizvadot.

Bijušie klasesbiedri Lubānas
vidusskolā un audzinātāja Anita

*Gaisma, kas cilvēkā dzīvo,
Un siltums, ko izstaro sirds,
Tas nezūd, tas paliek un mirdz.
/V. Egle/*

Skumstam kopā ar
Guntaru Čoderu, kapu kalniņā
pavadot *māmuli*ti.

Bijušie klasesbiedri un audzinātāja
Lubānas vidusskolā

*Es tev domās, māmiņ,
stāstīšu ilgi vēl,
Kā dārzā ziedī sazied,
kā pīlādzis kvēl,
Kā dzērves aizlido,
Kā sniegi snieg.
Kā dienas man aizskrien,
Bez tevis, māt!*

Guntar, lai mūsu klusā līdzjūtība
palīdz mazināt bēdu smagumu, kad
pa baltu smilšu taku
aizgājusi *māmiņa*.

Tavi draugi – Artūrs D., Artūrs K.,
Jānis, Didzis, Linards, Edgars

*Cik grūti noticēt, ka nekad vairs
dzīvē
Mums neiznāks ar tevi parunāt,
Un tavu smaidu, vienkāršu un siltu,
Mums vajadzēs tik sirdī saglabāt.
/I. Mežnora/*

Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Vilim Čoderam ar ģimeni, uz mūžu
atvadoties no vistuvākā cilvēka.

Pansionāta „Vecumi” virtuves
kolektīvs

*Tavs un mīļš cilvēks nemirst,
Tikai pārstāj blakus būt...*

Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
**Vilim, Edmundam, Agnesei,
Guntim, Guntaram**,
sievu un mammu mūžībā pavadot.

Gušanu ģimene Meža ielā 2

*Tava mīļa māmuliņa
Mūža miegu aizmigusi.
Apklusuši silti vārdi,
Neteiks labu padomiņu.*

Izsakām patiesu līdzjūtību tev,
Edmund, *māmiņu* mūžībā pavadot.

Bijušie Ošupes pamatskolas
klasesbiedri, vecāki, audzinātāji

*Mīļotais cilvēks neaiziet,
tikai pārstāj līdzās būt...*

Lai mūsu klusā līdzjūtība palīdz
pārvarēt bēdu smagumu
Anitas Čoderes piederīgajiem,
pavadot viņu smilšu kalniņā.

Bijušie kolēģi Ošupes pamatskolā

*Un galu galā – kas ir mūžs?
Viens dzīpars laika likteņjūrā.
Viens mirklis – un jau vēsums pūš
No neatgriežamības jūras.
/O. Vācietis/*

Kļusa un patiesa līdzjūtība
Vilim Čoderam, sievu smilšu kalnā
pavadot.

„Smaudzū loka” braucēji

*Tagad gribas klusēt tā,
kā klusē lauki,
Kad pār viņiem
Rudens lietus krīt...*

/J. Grots/

Skumstam kopā ar
Ingusu Pulksteni un tuviniekiem
no *vecmāmiņas* atvadoties.

Bijušie klasesbiedri, audzinātāja un
vecāki Ošupes pamatskolā

*Bērniņš ienācis pasaulē,
Un zvaigzņīte
iedegas.*

/K. Apškrūma/

22. augustā

**Lienes un Oskara
Zvidriņu** ģimenē
piedzimis dēliņš
Ēriks

23. augustā **Kristīnes Jedušas** un
Salvja Tannes ģimenē piedzimusi
meitiņa **Samanta**

12. septembrī **Līgas Skurules**
un **Artūra Suhanova** ģimenē
piedzimis dēliņš **Silvestrs Rihards**

17. septembrī **Lāsmas** un **Didža
Pommeru** ģimenē piedzimusi
meitiņa **Agija**

APSVEICAM!

Ošupes pagasta pārvalde

Varavīksnes košās krāsas

*Šodien katrā sirdī mīt,
Jo pie mums tu atrākusī
Esi, mazā dvēselīt!
Atrākusī, iesējusi
Cerību, kam lielai augt,
Ka tu mūsu vidū spēsi,
Tā kā ozols plaukt,
Darot gaišas mūsu dienas,
Visu saviem smaidiem vīt,
Augot lielākam, bez ēnām,
Lai tavs ceļš ir, mazulīt!*

**Mīļi sveicam Ligu un Artūru
ar dēliņa piedzimšanu!**

Kaimiņi “Ozoldrūvās”

*Paveikt nepaveicamo,
Saglabāt nesaglabājamo,
Par spīti ikdienišķībai
Izplaucēt brīnumu dzīvē,
Par spīti grūtumam – laimīgam būt!
/Lija Bīdaka/*

Mīļš paldies

Degumnieku pastniecītei Evijai
par laipno apkalpošanu un iejūtību.
Vēlu veiksmi turpmākajā darbā un
būt tikpat smaidīgai un labestīgai.

Natālija no Degumniekiem

Izdod Ošupes pagasta pārvalde

Degumnieki. Tel. 64829604

Reģ. apl. Nr. 1640

Atbildīgā par izdevumu **Ilze Purpļeviča**
Tel. 22451599

E-pasta adrese: ilzepurpļevica@inbox.lv

Iespiests SIA „Erante” tipogrāfijā

Tel. 64860983, 65230116

Tirāža 500 eks.